

N:o 121.

Af Herr Åke Andersson: Om införande i bevillningsstadgan af den bestämmelse, att prest, som uppbär inkomst af flera kommuner inom samma pastorat, bör i hvardera kommunen för dessa inkomster påföras bevillning.

Uti 57 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet bestämes hvilka som äro skyldige att deltaga i kommunens utgifter, hvaraf följer såsom grundsats att sådant bör ske i den kommun, der den skattskyldige har sitt hemvist, yrke eller egendom. Riktigheten af denna grundsats kan icke bestridas, men i tillämpningen böra likasom i andra regler finnas undantag. En prest, som uppbär tionde och andra inkomster af två eller flera församlingar, taxeras blott till bevillning i den kommun, hvaruti han är bosatt. Således bidrager han icke med ett öre till den kommuns kommunalutgifter, hvarutaf han ofta, såsom förhållandet är på flera ställen inom min ort, uppbär sin största inkomst. Till exempel i ett pastorat i närheten af det, hvaruti jag har min bostad, har pastor af annexförsamlingen att uppbära i tionde nära 200 tunnor spanmål, men i den, hvaruti han är boende, endast omkring 40 tunnor, hvaraf följer att pastor för sin inkomst af annexförsamlingen blifver påförd ett antal fyrkar, hvaraf minst taget kommunalutgifterna uppgå till 50 à 60 R:dr, hvilka komma den ene församlingen till del på den andras bekostnad. Att sådant är en orättvisa emot annexförsamlingen, som tarfvar rättelse, kan väl svårligen bestridas. Vid 1868 års riksdag väckte jag motion om att få rättelse i detta missförhållande, hvilken blef af Bevillnings-Utskottet bifallen, men af Riksdagen afslagen. Vid 1869 års riksdag förnyade jag min framställning, hvilken då, eget nog, af samma Bevillnings-Utskott afslogs. Af Utskottets betänkande synes framgå att 57 § i kommunalförordningen lade hinder i vägen för tillägg till bevillningsförordningen, hvarföre jag nu i annan motion anhållit om

ändring eller tillägg i eller till denna §, för att, om möjligt är, på en gång vinna rättelse och rättvisa. Jag anhåller således ännu en gång det Riksdagen ville besluta,

att på lämpligt ställe i Bevillningsförordningen eller ock med ett tillägg till densamma införa den bestämmelse, att prest, som uppbär tionde eller annan till bevillning hänförlig inkomst af flera kommuner inom samma pastorat, bör i hvardera kommunen påföras bevillning för de inkomster han af desamma uppbär.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Åke Andersson.

N:o 122.

Af Herr Åke Andersson: Om ett tillägg tillhvad 57 § i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgar, rörande sättet för kommunalutskylders erläggande.

Uti 57 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet bestämmes hvilka som äro skyldige att deltaga i kommunens utgifter, ehvad han derstädes är bosatt eller icke, såsom egare eller brukare af hemman o. s. v. — — — eller annan till bevillning taxerad näring. Härmed slutar bestämmelsen för dem, som bo utom kommunen. Det talas således icke om inkomst. Medgifvas måste att om ordet »inkomst» hade deruti varit inflytet, kunde det i flera fall medfört olägenheter, men i ett hänseende hade ordet »inkomst» rättvisligen varit på sin plats. Till exempel om en prest uppbär tionde och andra inkomster af två eller flera försam-